

Стефанюк Юлія

студентка

Науковий керівник: канд. екон. наук, доцент Стендер С.В.

Подільський державний аграрно-технічний університет

Кам'янець-Подільський, Україна

БАРТЕРНІ ОПЕРАЦІЇ З ОСНОВНИМИ ЗАСОБАМИ ЗА ПКУ

Для цілей оподаткування бартерна (товарообмінна) операція – це господарська операція, що передбачає проведення розрахунків за товари (роботи, послуги) у негрошовій формі в межах одного договору (пп. 14.1.10 ПКУ) [1]. Як правило, негрошова форма означає, що як оплата отриманих товарів надаються інші товари, причому це має бути встановлено в самому договорі або в додаткових угодах до нього.

Під це визначення підпадають і такі договори, за якими спочатку було встановлено грошову форму розрахунків, а потім прийнято рішення про взаємозалік зустрічних зобов'язань сторін раніше укладених договорів, у результаті яких одна сторона стала кредитором, а інша – дебітором. Хоча в цивільному законодавстві такі ситуації регулюються як припинення зобов'язання зарахуванням (ст. 601 ЦКУ), з точки зору оподаткування, це теж буде бартером [2]. Здійснення взаємозаліку не спричиняє змін у фінансовому результаті, тож ця операція не впливає на оподаткування податком на прибуток.

Варто зазначити, що договірна (контрактна) вартість в операціях за бартерними договорами складається з вартості матеріальних і нематеріальних активів, що передаються платнику податку безпосередньо покупцем або через будь-яку третю особу у зв'язку з компенсацією вартості переданих покупцю товарів/послуг, а також включає кошти, якщо розрахунок частково провадиться грошима (при обміні неподібними активами).

Дата виникнення податкових зобов'язань за бартерним договором визначається у загальному порядку згідно з п. 187.1 ПКУ, але з урахуванням того, що грошові розрахунки не провадяться або провадяться частково.

Поняття основні засобів для цілей оподаткування визначено у пп. 14.1.138 ПКУ, а для цілей оподаткування бартерних операцій вони вважаються товарами згідно з пп. 14.1.244 ПКУ. Ст. 138 ПКУ не містить окремих норм щодо обмінних операцій з основними засобами, тож бартерні операції з ними слід розглядати як окремі операції з продажу або купівлі основних засобів на загальних підставах.

На нашу думку, під час виконання бартерного договору податкові зобов'язання виникнуть лише на дату відвантаження товару за бартерним договором, незважаючи на те, що платник ПДВ уже міг отримати товари від іншої сторони цього договору (тобто вже здійснено першу операцію бартерного договору, під час якої платник ПДВ отримав товар від свого контрагента).

Податковий кредит з ПДВ за бартерними договорами визнаватиметься на дату відвантаження товарів від постачальника до покупця та на дату отримання покупцем результатів виконання робіт або отримання наданих послуг. Згідно з п. 198.3 ПКУ, податковий кредит звітного періоду визначається виходячи з договірної вартості товарів/послуг.

Коригування фінансового результату для цілей оподаткування у випадку бартерних операцій не передбачено – тобто для цілей визначення фінансового результату застосовуються бухгалтерські правила їх обліку. Також операція із взаємозаліку заборгованостей не оподатковується ПДВ, оскільки не є операцією постачання і тому не підпадає під дію ст. 185 ПКУ (немає об'єкта оподаткування).

Отже, відповідно до п. 138.1 ПКУ, фінансовий результат до оподаткування збільшується на суму залишкової вартості окремого об'єкта основних засобів, визначеної відповідно до П(С)БО – у разі його продажу, тобто передання за бартерним договором. Одночасно у разі передання (продажу) об'єкта основних засобів, згідно з п. 138.2 ПКУ, фінансовий результат до оподаткування також зменшується на суму залишкової вартості окремого об'єкта основних засобів, визначену з урахуванням положень ст. 138 ПКУ.

Список використаних джерел

1. Податковий Кодекс України. URL : <https://buhgalter911.com/normativnaya-baza/nalogovy-kodeks/>.
2. Цивільний Кодекс України. URL : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/435-15>.

Супрович Ольга

аспірант

Науковий керівник: д-р екон. наук, професор Волощук К.Б.

Подільський державний аграрно-технічний університет

Кам'янець-Подільський, Україна

Супрович Ганна

канд. екон. наук, доцент

ДВНЗ «Київський національний економічний

університет ім. Вадима Гетьмана»

Київ, Україна

РОЗВИТОК АГРОПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ ХМЕЛЬНИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ

Хмельницька область – агропромисловий регіон. Вагому роль в структурі АПК області відіграє сільське господарство. На території Хмельницької області знаходиться майже 4% всіх сільськогосподарських угідь України [1].

Першість серед галузей сільського господарства тримає рослинництво. Аналіз даних Департаменту та районних управлінь агропромислового комплексу за 2017 рік показує, що загальна посівна площа по всіх категоріях господарств області склала 1 млн.168 тис. га, що на 19 тис. га більше ніж у 2016 році і є найбільшим показником за останні 25 років. Суттєво збільшено посівні площі кукурудзи на зерно (+33 тис. га), гороху (+6 тис. га), соняшника (+33 тис. га) та кормових культур (+3 тис. га). У 2017